

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że Węgry uchybiły

- zobowiązaniom wynikającym z art. XVII GATS (Układu ogólnego w sprawie handlu usługami), wymagając od zagranicznych szkół wyższych umiejscowionych poza EOG zawarcia umowy międzynarodowej, jako wymogu dla świadczenia usług kształcenia, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. a) ustawy CCIV z 2011 r. ze zm.
- zobowiązaniom wynikającym z art. 16 dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾, a w każdym razie art. 49 TFUE i 56 TFUE, oraz art. XVII GATS, wymagając od zagranicznych szkół wyższych, by oferowały kształcenie wyższe w państwie pochodzenia, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. b) ustawy CCIV z 2011 r. ze zm.
- zobowiązaniom wynikającym z art. 13, 14 ust. 3 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w odniesieniu do ww. ograniczeń.
- Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podstawą prawną świadczenia usług szkolnictwa wyższego jest na Węgrzech ustawa CCIV z 2011 r. o krajowym szkolnictwie wyższym, której art. 76 ust. 1 lit. a) stanowi, iż zagraniczna szkoła wyższa może prowadzić na terytorium Węgier studia wyższe kończące się uzyskaniem dyplomu wyłącznie jeżeli rząd Węgier i rząd państwa, w którym zagraniczna szkoła wyższa ma siedzibę, zwiążą się międzynarodową umową dotyczącą udzielenia placówce poparcia co do zasady dla prowadzenia działalności na Węgrzech, która to umowa, w przypadku państwa federalnego, powinna być oparta na umowie uprzednio zawartej z rządem centralnym, jeżeli nie ma on kompetencji do wiązania się umowami międzynarodowymi.

Ponadto art. 76 ust. 1 lit. b) ustawy CCIV z 2011 r. stanowi, że prowadzące działalność na Węgrzech zagraniczne szkoły wyższe nie tylko muszą mieć status uznanej przez państwo szkoły wyższej w kraju, w którym mają siedzibę, lecz również muszą faktycznie prowadzić studia wyższe w tymże państwie.

W dniu 27 kwietnia 2017 r. Komisja wszczęła wobec Węgier postępowanie w sprawie stwierdzenia uchybienia w związku z ustawą CCIV z 2011 r. ze zm.

Nie uznawszy za zadowalającą przedstawioną przez Węgry odpowiedź, Komisja wystosowała do Węgier w dniu 14 lipca 2017 r. uzasadnioną opinię, przechodząc w ten sposób do kolejnego etapu postępowania w sprawie stwierdzenia uchybienia.

Ponieważ odpowiedzi na uzasadnioną opinię Komisja również nie uznała za zadowalającą, postanowiła ona skierować sprawę do Trybunału, wnosząc o stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą na mocy art. XVII GATS, art. 16 dyrektywy 2006/123/WE, art. 49 TFUE i 56 TFUE oraz art. 13, art. 14 ust. 3 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Węgry

(Sprawa C-78/18)

(2018/C 211/11)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, L. Malferrari i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o

- stwierdzenie, że z uchybieniem zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 63 TFUE i art. 7, 8 i 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, Węgry w dyskryminujący, zbędny i nieuzasadniony sposób wprowadziły ograniczenia wobec zagranicznych darowizn na rzecz węgierskich organizacji obywatelskich w a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (ustawie LXXVI z 2017 r. o przejrzystości organizacji otrzymujących wsparcie gospodarcze z zagranicy), której przepisy nakładają wymogi rejestracji, zgłaszania i przejrzystości na niektóre kategorie organizacji obywatelskich — te, które otrzymują bezpośrednie lub pośrednie zagraniczne wsparcie gospodarcze przekraczające określoną kwotę — a ponadto wprowadzają możliwość stosowania kar wobec organizacji, które nie spełniają tych obowiązków,
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ustawa LXXVI z 2017 r. o przejrzystości organizacji otrzymujących wsparcie gospodarcze z zagranicy nakłada nowe obowiązki dotyczące rejestracji, zgłaszania i przejrzystości na niektóre kategorie organizacji obywatelskich — te, które otrzymują bezpośrednie lub pośrednie zagraniczne wsparcie gospodarcze przekraczające określoną kwotę — a ponadto wprowadza możliwość stosowania kar wobec organizacji, które nie spełniają tych obowiązków.

W dniu 14 lipca 2017 r. Komisja wszczęła wobec Węgier postępowanie w sprawie stwierdzenia uchybienia w związku z ustawą LXXVI z 2017 r.

Nie uznawszy za zadowalającą przedstawioną przez Węgry odpowiedź, Komisja przeszła do kolejnego etapu postępowania w sprawie stwierdzenia uchybienia i w dniu 5 października 2017 r. wystosowała do Węgier uzasadnioną opinię.

Ponieważ odpowiedzi na uzasadnioną opinię Komisja również nie uznała za zadowalającą, postanowiła ona skierować sprawę do Trybunału, wnosząc o stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciąży na mocy art. 63 TFUE oraz art. 7, 8 i 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2017 r. w sprawie T-602/16, CJ/Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), wniesione w dniu 21 lutego 2018 r. przez CJ

(Sprawa C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: CJ (przedstawiciel: V. Kalias, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie T-602/16 CJ / ECDC (EU:T:2017:893) w całości;
- w konsekwencji, w razie uznania odwołania za zasadne, stwierdzenie nieważności zaskarżonego sprawozdania z oceny z dnia 21 września 2015 r.;
- obciążenie ECDC wszystkimi kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.